

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12168** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. И. К. с настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], адв. Р. В. Н. срещу Ревизионен акт № Р - 22221519003597 – 091 – 001/22.11.2019г., издаден от В. А. В., възложител на ревизията и Н. Ц. Р., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 235/12.02.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя по чл. 19, ал. 2 от ДОПК в качеството му на управител на [фирма] за задължения на търговското дружество в общ размер на 111 921.89 лева, от които главница в размер на 79 496.44 лева и лихви в размер на 32 425.45 лева.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че ревизионният акт е издаден от териториално некомпетентни органи, тъй като седалището на търговското дружество е в [населено място]. Изводите на ревизиращите са необосновани, при непълнота на доказателствата и неизяснена фактическа обстановка. Вземанията са погасени по давност. В хода на съдебното производство жалбоподателят не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки, в които подробно мотивира липса на предпоставки за ангажиране на отговоростта му по чл. 19, ал.2, т. 1 от ДОПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., не изпраща представител, не изразява становище по съществото на правния спор.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизията е възложена със ЗВР № Р – 22221519003597 – 020 – 001/02.10.2019г., подписана от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощена със Заповед № РД – 01 – 818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП – С.. Ревизията е за установяване на отговорност на А. И. К. по чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК за задължения на управляваното и представлявано от него търговско дружество [фирма]. Задълженията са за корпоративен данък за периода от 01.12.2013г. до 31.12.2013г. и за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. , за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношение за периода от 01.01.2014г. до 31.10.2017г., за ДДС за периода от 01.12.2013г. до 31.01.2017г., за ДОО – за осигурители за периода от 01.12.2013г. до 31.10.2017г., за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.12.2013г. до 31.10.2017г., за Универсален пенсионен фонд – за осигурители, за периода от 01.12.2013г. до 30.06.2017г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад Р – 22221519003597 – 092 – 001/02.10.2019г. Срещу ревизионния доклад е подадено възражение с вх. № 59 – 00 - 666/04.11.2019г., отхвърлено като неоснователно.

Издаден е Ревизионен акт № Р - 22221519003597 – 091 – 001/22.11.2019г. от В. А. В., възложител на ревизията и Н. Ц. Р., ръководител на ревизията. Ревизионният акт е обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., потвърден с Решение №235/12.02.2020г.

От правна страна: подадената жалба е процесуално допустима, в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, от възложителя на ревизията, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 818/10.05.2019г. на и.д.директора на ТД на НАП – С. и от ръководителя на ревизията, вписан в ЗВР № Р – 22221519003597 – 020 – 001/02.10.2019г. Подписан е с електронни подписи, представени са доказателства за валидност на електронните подписи, диск с проверката им и разпечатка на извършените проверки. Не е основателно възражението, че компетентна е ТД на НАП – П., доколкото задълженията са на физическото лице, което е управител на търговското дружество и е с постоянен адрес в [населено място]. В този смисъл е спазена разпоредбата на чл. 8, ал.1, т. 1 от ДОПК. Спазени са изискванията за форма на акта по чл. 120 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт по силата на чл. 120, ал.2 от ДОПК.

Неправилно е приложен материалния закон, основание за отмяна на ревизионния акт по чл. 160, ал. 2, предл. 4 от ДОПК.

Установено е, че А. И. К., съгласно данните от Търговския регистър на Агенция по вписванията е управител и едноличен собственик на капитала на [фирма]. Съгласно справка от ПП С., търговското дружество има установени и изискуеми задължения за данъци и осигурителни вноски в размер на 79 496.44 лева главница за периода от 01.12.2013г. до 31.10.2017г. Задълженията произтичат от декларирани, но невнесени задължения, посочени в подадени СД по ЗДДС, годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 6 за данък върху доходите на физическите лица и задължителни осигурителни вноски. По видове задължения, непогасените публични вземания от [фирма] са за данък върху доходите от трудови

и приравнени на тях правоотношения в размер на 6582.03 лева главница и лихви в размер на 2 758.77 лева, за вноски в Универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 1 303.54 лева главница и лихви в размер на 581.38 лева, за задължения на дружеството към Държавно обществено осигуряване в размер на 23 744.46 лева главница и лихви в размер на 9819.34 лева, вноски за здравно осигуряване в размер на 8 998.27 лева главница и 3 874.95 лева лихви, за ДДС в размер на 38 333.54 лева главница и 15 253.12 лева лихви, за корпоративен данък в размер на 534.60 лева главница и 227.89 лева лихви. Вземанията от [фирма] са несъбираеми. Срещу търговското дружество е образувано изпълнително дело №16150005208/2015г. Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № РД-11-196/05.02.2014г. и Постановление № С160016 – 022– 0027192/11.10.2016г., с което е наложен запор върху всички банкови сметки на търговското дружество в [фирма] и [фирма], но по тях няма средства за погасяване на задълженията и са наложени предходни запори. Търговското дружество не притежава недвижими имоти, МПС, дружествени дялове, безналични ценни книжа, земеделски земи и техника. На основание чл. 225, ал.1, т. 4 от ДОПК дългът на [фирма] е категоризиран като несъбираем.

В хода на ревизионното производство са дадени обяснения от жалбоподателя, в които той е посочил, че дейностите по управление на търговското дружество, подписване на документи, фактури и платежни нареждания е осъществявана от него като управител. От банковите сметки на търговското дружество [фирма] за 2012г. са налични постъпления по фактури, издадени на клиенти, от които управителят А. И. К. е изтеглил суми в размер на 65 350.00 лева. За 2013г. от всички сметки е изтеглил суми в размер общо на 51 207.00 лева, за 2014г. в размер на 390 лева. Ревизиращите са приели, че е изпълнен фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, А. И. К. е управител и едноличен собственик на капитала на задължено лице по чл. 14, т.1 и т. 2 от ДОПК, изтеглил е в брой суми от банковите сметки на дружеството, като няма данни за какво са разходвани средствата, с което имуществото на задълженото лице е намаляло и е довело до непогасяване на публичните задължения при пряка причинно – следствена връзка. Изложени са мотиви за недобросъвестност, по причина, че управителят е имал информация за декларираните и неплатени публични задължения.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Допусната е съдебно – счетоводна експертиза, като съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, съгласно което през периода, предмет на ревизията, търговското дружество е имало открити две разплащателни сметки, по които има извършени приходи и разходи във връзка с плащания от и към контрагенти. През 2012г., 2013г. и 2014г. са теглени суми в брой от банковите сметки. Изтеглените суми в брой от банковите сметки на дружеството през 2012г. и 2013г. са използвани за плащания към търговски контрагенти във връзка с основната дейност на [фирма]. През 2014г., 2015г. и 2016г. всички плащания към доставчици са извършвани само в брой.

При така установеното от фактическа страна е незаконосъобразен извода, че са налице законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Съгласно посочената правна норма, в приложимата редакция, управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато

недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК е лице, намиращо се в определена правна връзка със задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. В приложимата по време редакция на ДОПК /до изменението от ДВ бр. 92 от 2017г./, възможни субекти на отговорността са управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2. Основание за отговорността е недобросъвестното извършване на действия, водещи до намаляване на имуществото на задълженото лице, което е причина да останат непогасени задължения за данъци и/или за ЗОВ. Отговорността е за непогасените публични задължения и е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото /срвн. ал. 2 и ал. 4 на чл. 19 ДОПК/.

А. И. К. е материалноправно легитимиран като субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК за публични задължения на [фирма], възникнали в периода 01.12.2013г. – 31.10.2017г., тъй като в този период е бил управител на задълженото лице. Задълженията за данъци и осигурителни вноски на главния длъжник съществуват и са несъбираеми. Те произтичат от декларирани от дружеството, но невнесени задължения, посочени в подадени СД по ЗДДС, годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 6 за данък върху доходите на физическите лица и задължителни осигурителни вноски.

В приложимата към спора разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК действието на имуществено разпореждане е извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаването на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. Действията, посочени от органите по приходите са тегления в брой от банковата сметка на дружеството. За тези действия не се твърди и не са ангажирани доказателства да съставляват скрито разпределение на печалбата или дивидент или безвъзмездно отчуждаване или на по-ниски от пазарните цени на имущество на задълженото лице. Видно от заключението на вещното лице по приетата съдебно – счетоводна експертиза, изтеглените в брой средства са използвани за заплащане на задължения към контрагенти във връзка с търговската дейност на [фирма].

Релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата. Само за твърдяните от органите по приходите действия се изследва причинната връзка с непогасяването на публичните задължения на юридическото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. За тях са мислими правоизключващи възражения за наличие на други или и на други причини за непогасяване на публичните задължения или за съществуване на обстоятелства, изключващи недобросъвестността при извършване на намаляващите имуществото главния

длъжник действия.

Без актът на имуществено разпореждане, извършен от А. И. К. да е от категорията на изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК възможни действия на имуществено разпореждане, не съществува основание за ангажирането на отговорността му. Изтеглените парични средства в брой от банковата сметка на дружеството не са скрито разпределение на печалба или дивидент по смисъла на §1, т. 4 и т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО. Дивидент е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собственият капитал на последното, включително доходи от акции, доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третиращи като доходи от акции, скрито разпределение на печалба. Скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. В случая не се доказва нито една от посочените хипотези. Средствата, които са изтеглени от банковата сметка са използвани за търговската дейност на дружеството, съгласно заключението на съдебно – счетоводната експертиза.

Не са налице кумулативните условия от фактическия състав за ангажиране отговорността на жалбоподателя като управител на [фирма] по чл. 19, ал.2, т.1 от ДОПК. Ревизионният акт е изцяло незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р - 22221519003597 – 091 – 001/22.11.2019г., издаден от В. А. В., възложител на ревизията и Н. Ц. Р., ръководител на ревизията, потвърден с Решение №235/12.02.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който са установени задължения на А. И. К., [ЕГН] с настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] по чл. 19, ал. 2 от ДОПК в качеството му на управител на [фирма] за задължения на търговското дружество в общ размер на 111 921.89 лева, от които главница в размер на 79 496.44 лева и лихви в размер на 32 425.45 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: